

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1378/2018
04.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и окривљеног ББ, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Татомира Лековића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Владана Пантовића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.594/18 од 18.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.594/18 од 18.09.2018. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.594/18 од 18.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године окривљени ББ оглашен је кривим због продуженог кривичног дела проневере из члана 364. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, а окривљени ББ и окривљени АА оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела у саизвршилаштву злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које је окривљеном ББ утврђена казна затвора у трајању од једне године па је окривљени ББ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и 10 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2015. године па до 22.09.2015. године, а окривљени АА је осуђен на казну

затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2015. године до 22.09.2015. године.

Истом пресудом на основу члана 261. став 3. у вези става 2. тачка 9) ЗКП обавезани су окривљени ББ и окривљени АА да на име судског паушала плате суду износ од по 10.000,00 динара у року до 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да на основу члана 262. став 2. ЗКП, надокнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд донети посебно решење.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, обавезан је окривљени ББ да оштећеном Граду Новом Пазару на име накнаде штете плати износ од 5.238.335,00 динара у року од једне године од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, обавезани су окривљени ББ и АА да оштећеном Граду Новом Пазару на име накнаде штете солидарно плате износ од 9.305.575,00 динара у року од једне године од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да оштећеној Републици Србији на име накнаде штете солидарно плате износ од 3.445.880,00 динара у року од једне године од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Град Нови Пазар за остваривање имовинскоправног захтева на име накнаде штете за вишак преко досуђеног износа од 9.305.575,00 динара, те на име законске затезне камате на износ од 5.238.335,00 динара почев од 01.01.2010. године, а за остваривање имовинскоправног захтева на име законске затезне камате на износ од 12.751.455,00 динара почев од 26.03.2013. године упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.594/18 од 18.09.2018. године, делимичним усвајањем жалби браниоца окривљеног ББ и браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године у погледу правне квалификације противправних радњи за које је том пресудом оглашен кривим окривљени ББ и у делу одлуке о казни у односу на обојицу окривљених, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу противправне радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим окривљени ББ правно квалификовао као једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, за које га је осудио на казну затвора у трајању од једне године и два месеца а окривљеног АА за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године и два месеца у које казне се обојици окривљених има урачунати време проведено у притвору од 09.07. до 22.09.2015. године док су у преосталом делу ове жалбе и у целини жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Татомир Лековић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреде члана 6. став 3. Европске конвенције о људским правима те Међународног пакта о грађанским и политичким правима (иссрг) и Универзалне декларације о људским правима са предлогом да се побијане одлуке у светлу навода из захтева испитају, а потом да се захтев усвоји,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Владан Пантовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности.

Разматрајући захтеве за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао:

-Да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен,

-да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ недозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је овај окривљени оглашен кривим не произилазе битни елементи тог кривичног дела, те да су првостепена и другостепена пресуда морале у том делу бити прецизније и јасније.

Чланом 359. став 1. КЗ прописано је да службено лице, које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година, а ставом 3. истог члана прописано је да ако вредност прибављене противправне имовинске користи прелази износ од 1.500.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 2 године до 12 година.

Из изреке пресуде Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године произилази да је окривљени АА оглашен кривим да је у време, на начин и на месту ближе описаном у изреци те пресуде, способан да схвати значај свог дела и био у могућности да управља својим поступцима, поступао са директним

умишљајем, у својству службеног лица, искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем границе својих службених овлашћења, прибавио себи имовинску корист већу од 1.500.000,00 динара, свестан да су такве његове радње забрањене.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде против које је поднет захтев за заштиту законитоста браниоца окривљеног АА произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ за које је том пресудом оглашен кривим, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП оцењени као неосновани, иако бранилац не наводи друго кривично дело за које се гони по службеној дужности на које је овај окривљени требало да буде оглашен кривим и осуђен.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да ни на једном главном претресу није као доказ изведено читање СМС порука које су размењивали окривљени АА и окривљени ББ и да се тек у писменом отправку првостепене пресуде у образложењу наводи да је суд извршио увид у те СМС поруке без навођења да ли је тај увид извршен на претресу или ван њега, нити да ли је до овог доказа дошао легалним путем по одредбама ЗКП или на други начин, а с обзиром да ови докази нису изведени на главном претресу није пружена могућност окривљеном и браниоцу да се о њима изјасне, да их оспоре или да их прихвате.

Увидом у списе предмета утврђено је да је на записнику о главном претресу који је одржан пред Вишим судом у Новом Пазару у предмету К бр.11/17 дана 16.03.2018. године изведен доказ увидом у криминалистичкотехничку документацију од 24.03.2016. године а из образложења пресуде Вишег суда у Новом Пазару К бр.11/17 од 02.04.2018. године произилази да је та документација ПУ Нови Пазар Кт 287/16 од 24.03.2016. године урађена фотографисањем СМС порука комуникације између окривљених АА и ББ, и да на тај изведени доказ на главном претресу странке нису имале примедби.

Имајући у виду да је током овог кривичног поступка на главном претресу и изведен доказ увидом у криминалистичкотехничку документацију која је урађена фотографисањем СМС порука комуникације између окривљених АА и ББ, и да окривљени АА и његов бранилац на овако изведен доказ нису имали примедби, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у истицане повреде Европске конвенције о људским правима, Међународног пакта о грађанским и политичким правима и Универзалне декларације о људским правима, на које се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА такође указује, обзиром да је у

том делу захтев без прописаног садржаја, у смислу члана 484. и члана 485. став 3. ЗКП.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у ставу првом изреке пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног ББ у свом захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају нема противправности ни кривице окривљеног ББ, с обзиром да је окривљени продајући обрасце и вршећи услуге фотокопирања на свом радном месту, поступао на основу незаконитих одлука које су донете од стране неовлашћеног лица, нису у складу са законом заведене и немају свој деловодни број због чега не могу производити правно дејство. Поступање супротно одлукама које су незаконите не може бити противправно, а будући да је овај окривљени све радње предузео по налогу окривљеног АА, који му је био претпостављени, не постоји умишљај који је неопходан за постојање кривичног дела за које је оглашен кривим, а окривљени својим радњама ни у чему није поступао у супротности са овлашћењима које је имао на свом радном месту, и није имао намеру да својим поступањем омогући себи или другом стицањем противправне имовинске користи.

По налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног ББ као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која формално представља повреду закона због које подношење захтева дозвољено, али у образложењу наведене повреде оспорава и полемише са чињеничним утврђењима суда, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог због којег је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног ББ оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у ставу другом изреке на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Зоран Тагаловић, с.р.**